

Nr 295.

Godkänd av första kammaren den 8 juni 1927.

Godkänd av andra kammaren den 8 juni 1927.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställning om anslag till fonden för mötande av förluster å aktiebolaget Kreditkassan av år 1922 jämte i ämnet väckta motioner.

(Statsutskottets utlåtande nr 150.)

Till Konungen.

Uti den till riksdagen den 4 januari 1927 avlätna propositionen (nr 1) angående statsverkets tillstånd och behov under budgetåret 1927—1928 har Eders Kungl. Maj:t under åberopande av det vid propositionen under rubriken »Utgifter för kapitalökning» fogade utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden samma dag föreslagit riksdagen att såsom kapitalökning för fonden för mötande av förluster å aktiebolaget Kreditkassan av år 1922 för budgetåret 1927—1928 anvisa ett anslag av 7,000,000 kronor.

I anledning av Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag hava inom riksdagen väckts två likalydande motioner (I: 100 och II: 207), däri hemställts, att riksdagen måtte till fonden för mötande av förluster å Kreditkassan av år 1922 avsätta ett belopp av fem miljoner kronor samt att riksdagen måtte hemställa om förslag från Eders Kungl. Maj:t angående formen för den fortsatta avvecklingen av Kreditkassans engagement i överensstämmelse med i motionen angivna riktlinjer.

I den i ämnet väckta motionen framhålles, att hädanefter en annan form skulle kunna visa sig mera tjänlig för en tillfredsställande avveckling av kassans engagement än den kombination av statens och vissa enskilda bankers intressen, som kom till stånd genom riksdagsbeslutet år 1922. Denna fråga bör enligt riksdagens mening göras till föremål för en utredning, som bör omfatta icke blott den lämpligaste formen för kassans avveckling utan även en ingående undersökning av de olika engagementens art, värde och lämpligaste skötsel. Utredningen samt därpå grundade förslag torde böra verkställas och utarbetas så, att densamma kan i god tid föreläggas nästa års riksdag.

Riksdagen anser följaktligen, att någon förlängning av den vid slutet av innevarande år utgående tiden för kassans verksamhet bör medgivas, men att denna utsträckt tid dock bör begränsas så mycket som möjligt.

Riksdagen förväntar emellertid, att kassans styrelse, under tiden till dess nästa års riksdag fattat beslut i frågan, icke vidtager några åtgärder, som kunna inskränka riksdagens fria och obundna beslutanderätt.

Detta direktiv bör dock icke fattas så, att det utgör hinder för vidtagande från styrelsens sida av åtgärder, som kunna finnas nödiga för verksamhetens fortsatta och behöriga drivande vid under kassans kontroll stående industriella verk. Någon avyttring av kassans tillgångar bör icke äga rum i andra fall än där sådant för nämnda verksamhets drivande kan finnas påfordrat.

Vad angår det begärda anslaget för avsättning till fonden för mötande av förluster å Kreditkassans verksamhet, har riksdagen med hänsyn därtill, att enligt riksdagens uppfattning kassans verksamhet torde böra få fortgå ytterligare ett år, ansett avsättningsbeloppet kunna, i enlighet med vad motionsvis föreslagits, för nästkommande budgetår begränsas till 5,000,000 kronor.

Under åberopande av vad sålunda anförts får riksdagen i anledning av Eders Kungl. Maj:ts förslag samt ovanberörda motioner (I: 100 och II: 207)

dels anmäla, att riksdagen såsom kapitalökning för fonden för mötande av förluster å aktiebolaget Kreditkassan av år 1922 för budgetåret 1927—1928 anvisat ett anslag av 5,000,000 kronor, ävensom medgivit, att tiden för Kreditkassans verksamhet förlänges till utgången av år 1928;

dels ock anhålla, att Eders Kungl. Maj:t ville låta verkställa utredning angående den lämpligaste formen för avvecklingen av Kreditkassans engagement samt för nästkommande års riksdag framlägga det förslag i ämnet, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 8 juni 1927.

Med undersåtlig vördnad.